

Motion till riksdagen 2006/07: MJ249

av **Lars Tysklind (fp)**

Lokalt anpassat strandskydd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om lokalt anpassat strandskydd.

Motivering

Strandskyddet har varit och är mycket viktigt för att bibehålla den fria allmänna tillgängligheten till våra stränder längs våra kuster, sjöar och vattendrag. Det är därför viktigt att strandskyddet är en skyddsbestämmelse i miljöbalken. Värdet och respekten för strandskyddet måste upprätthållas, men då krävs att man på ett planmässigt sätt kan göra skyddet lokalt anpassat utifrån lokala förutsättningar inom miljöbalkens ram. Annars är risken överhängande att strandskyddet som sådant ifrågasätts och det vore mycket olyckligt.

En del av problematiken är det stora trycket på dispenser inom områden med stort exploateringsstryck, t.ex. i attraktiva skärgårds- och kustområden. Här krävs naturligtvis fortsatt hög restriktivitet. En annan del av problemställningen är den vilja från många kommuner att locka med attraktivt sjönära boende. I det sistnämnda fallet rör det sig inte sällan om glesbygdskommuner med problem med utflyttning som vill utnyttja sin, vad man upplever, ”oändliga” resurs i form av strandnära lägen.

Jag menar att i båda fallen är lösningen att man skall kunna anpassa strandskyddet lokalt bättre än i dag. Det är då viktigt att få en bred lokal förankring för att få full acceptans och respekt för gällande strandskydd. Den kommunala översiktsplanprocessen är ett utmärkt redskap och borde kunna utnyttjas också för detta ändamål. Den stora fördelen är bl.a. det demokratiska samrådsförfarande som finns inbyggt i denna process.

Kravet på den kommun som vill ha lokalt anpassat strandskydd är att en noggrann inventering genomförs, som visar vilka områden som är mer värdefulla från både biologisk synpunkt och tillgänglighetssynpunkt och vilka som

Fel! Okänt namn på

är mindre värdefulla. Resultatet blir då, med största sannolikhet, ett förslag där strandskyddet inom vissa områden utvidgas och inom andra områden krymper. Höga naturvärden måste bevaras och privatisering av själva strandremsan förhindras.

Riksintresset upprätthålls genom att det är länsstyrelsen, d.v.s. staten, som slutligen godkänner det lokalt anpassade strandskyddet. Utifrån detta kan man sedan planera övrig markanvändning, t.ex. bebyggelseutveckling. Nödvändiga dispenser kommer att bli färre och respekten för strandskyddet bättre genom att gällande strandskydd är förankrat lokalt.

Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 27 oktober 2006

Lars Tysklind (fp)